

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popăluș Nr. 13.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjean în Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Românismul
în Bucovina.

IV.

(*) Expresia cea mai înaltă, cea mai frumoasă și cea mai importantă a renașterii românismului în Bucovina, este fără îndoială *atitudinea impositivă a fraților bucovineni față de chestia națională*.

Când distinsul deputat dl. baron Vasilescu a abordat atât de conștientă chestia națională în delegația austriacă, s'a adus un real și neprețuit serviciu nu numai Românilor din Transilvania și Ungaria, ci românismului întreg din monarhie. Pentru că atitudinea dlui Vasilescu dovedea solidaritatea națională a elementului românesc de sub coroana Habsburgilor și înfrimă în chip auto-ricisitor că, în definitiv, și frații bucovineni se găsesc în cadrele chestiei naționale.

Ne aducem aminte, de echou puternic aflat atitudinea dlui Vasilescu. Dușmanii chestiei naționale și ai românismului n'aveau indeajuns venin pentru a-l revêrsa prin presa maghiară în contra bravului reprezentant român din delegațiune, ear' Românii de pretutindenea și mai ales noi cesti din Transilvania și Ungaria eram cuprinși de o bucurie și de un entuziasm ce nu se poate descrie: indicii sigure despre remarcabila însemnătate a discursului dlui Vasilescu.

Comitetul partidului național român din Bucovina, în conștiința acestei însemnătăți, s'a ridicat la nivelul înalt al intereselor generale românești și a confirmat oficial *atitudinea deputatului român*, spunând că „aprobă pe deplin atitudinea în delegațiune a dlui deputat baron George Vasilescu, când prin abordarea chestiunii naționale a protestat în bineînțelesul interes al monarhiei întregi contra abuzurilor de putere ale politiceii ungare de stat, cari periclitează liniștea interioară și nesocotesc relațiile de bună vecinătate cu regatul vecin român”.

Nu se poate contesta faptul, că enunțarea aceasta este cea mai remarcabilă dintre cele cinci enunțări ale comitetului național din Cernăuți, atât din punctul de vedere al intereselor generale românești, cât și din punctul de vedere al intereselor monarhice.

Aprobând pe deplin abordarea chestiei naționale în delegațiune, comi-

tetul național aduce un serviciu valoros interesând generale românești, ear' protestând în contra politiceii ungarești care periclitează liniștea interioară a monarhiei și nesocotesc relațiile de bună vecinătate cu România, el pledează în favoarea intereselor imperiului habsburgic.

Enunțarea comitetului național este, ca și atitudinea dlui Vasilescu, cu atât mai de seamă și cu atât mai salutară, cu cât ea se face într'un timp când politica ungurească s'a atins culmea sălbăticeii, când monarhia se sbate în crisa cea mai gravă, când nenorocitul sistem dualist este sguduit din temelii, când în fine, o transformare radicală a stărilor politice din imperiu se impune cu necesitate imperativă.

O manifestație atât de impositivă, atât de avântată și atât de categorică a solidarității elementului românesc din monarhie, între asemenea condiții decisive, trebuie să preocupe serios pe toți fruntașii politici ai Românilor de aici și din Bucovina, și are să impună, mai curând sau mai târziu, factorilor conducători ai monarhiei.

Trebue să preocupe serios și are să impună, de oarece barierele politice vremelnice, nefirești și în fond iluzorii ce se trag între oameni de aceeași naționalitate, între cetățeni ai aceluiași stat, între suptși ai aceluiași monarh, între membrii aceluiași element constitutiv în stat, nu pot fi ziduri chinose. Forța constituției naționale înfrânge ori-ce bariere siluite, menite a dismembra pe cetățenii de aceeași naționalitate ai unui stat, ear' principiile moderne ale statului poliglot cunosc pentru diferitele popoare conlocuirea o singură bariere: *delimitarea națională*.

Sibiu, 21 Iulie n.

Quid nunc? La această întrebare, ce se impune de sine în fața legii despre salarizarea preoților, răspunsul cel mai competent îl așteptăm dela organele bisericești. Înregistrând știrea sancționării „Telegrafului Român” face unele observări periodice, care însă puțină deslușire ne dau. Eată ce scrie organele bisericești:

„Impune-se deci acum, bisericeii noastre datorința, a cumpeni cu multă înțelepciune și cu tact afacerea, ca forul competent să iee față de această lege pozițiunea cea mai corectă și cea mai potrivită. În acest scop, comitetul arhiepiscopar — noastre bisericești — trebuie să ia în considerație dispozițiunile acestui articol de lege pentru clerul și biserica noastră, și cunoscând situațiunea bisericeii și glasul clerului și peste tot considerând toate momentele ce ating această chestiune, va afla — credem — cele mai bune directive pentru ulterioară purcedere.”

Cum să te zic României? Națiunea jertfă. Cel puțin Ungaria și Polonia și-au avut gloria suferinței lor, numele lor a răsunat peste tot pământul. Popoarele dela Dunărea-de-jos optă au deșteptat puțin interesele Europei. Opt milioane de oameni, de oameni cari vorbiau aceeași limbă, de aceeași rasă, una din națiunile mari ale lumii, treceau nebăgați în seamă! De ce? Aceasta e nenorocirea lor; bătuți de mare furtunoasă, de o sută de popoare deosebite, schimbând mereu stăpânii, obosiau luarea aminte, turburau privirile cu mobilitatea lor aparentă. Din amesteala aceasta te uita la istoria lor ca și călătoru, care stând jos pe marginea Dunărei și uitându-se la mersul ei furtunos, ar vrea să-și aștească ochii, să prindă, să numere valul care se urcă mereu peste val; pe urmă, obosit, descurajat, și-ar întoarce ochii plângându-se de munca-i zădărnice.

Valul se schimbă necontenit, fundul nu se schimbă. România lui Traian a rămas până acum credincioasă sieși, neclintită în genul ei primitiv.

Poporul acesta, născut ca să sufere, a fost înzestrat de fire cu două lucruri care nu te lasă să pieri: *răbdarea și mlădioria* care te face să te ridici ori de câte-ori te în-doești. Nu-l puneți în cumpănă cu monumentele romane, cu căile venice care îi brădează pământul; mai bine s'ar potrive cu reșistența puternică și mlădioasă a digurilor olandez de care se isbesc și se sparg vala-

„Valahisarea” Maghiarilor. Drapelul se ocupă de primul loc cu noua invențiune ungurească: *românizarea Ungurilor*, și-i absoalvă foarte nimerit. Ungurii își crează acest fapt neexistent, într'un anumit scop politic foarte pervers. Ei își fac însă numai rău.

„Căci de când lumea — zice Drapelul — cei-ce s'au asimilat, s'au pierdut, s'au absorbit în sinul altora, au fost cei inferiori, cei nevoinici, cei incapabili pe toate țărmurile, cei fără caracter. Ei când se spune, că un popor asuprit, despoiat, batjocorit, impilat și politicește și economicște, ajunge să asimileze el pe poporul stăpânitor lui, care are în mână toată puterea, apoi atunci contrastul de superioritate și inferioritate între unul și celalalt apare și mai mare, apare ca ceva zdrobitor.”

În acest caz Ungurii sunt un popor de o inferioritate extraordinară, care nu merită să trăiască o oră mai mult ca popor de sine stătător.

Din două una: ori „Budapești Hirlop” a afirmat un neadevăr, sau scopul iesutit, voinde să dea un nou pretext Ungurilor de a înmulți în contra Românilor mijloacele violente pe cari le întrebunțau pentru a-i desnaționaliza, ori a afirmat un adevăr.

În cazul dintâi, Ungurii se arată mai odioși decât îi credeam, în cazul de al doilea se arată un popor care nu merită să trăiască și pentru care înțără să se sacrifică zece milioane de nemaghiari.

Ispita maghiarisării. „De trei-ori m'au provocat să-mi maghiarizez numele — scrie un abonent al „Foi Poporului”, aplicat la tren, — vă rog supeneți-mi, ce se fac, că nu vreau să mă fac Ungur cu nici un preț...”

Adeca de trei-ori l'au provocat! De trei-ori l'au ispitit, de trei-ori l'au momit și l'au terorizat pe bietul funcționar, umilit și sărac. Și el a resistat.

Mare obraznică este maghiarisarea, și multă tărie trebuie să aibă câte un atare țeran simplu de ai noștri. Fruntași Români gândiți-vă și la aceasta:

— Ce se fac, că de trei-ori m'au provocat!?

Nowa Reforma, răspunzând unui articol din „Budapești Hirlop” scrie: „Așa de departe merge îngâmfarea Maghiarilor. Ei vor să impună Austriei politica lor și îi dictează principii anti-slavice, pentru-că ei își tem posia în mijlocul Slavilor.”

În timpul din urmă Ungaria se pune pe temeiul intereselor egoistice, concepute în cel mai brutal mod.

În aceasta însă — cu toate asigurarile lor — se arată clar pusilănimia și teama unei rase de jos, care-și simte perirea...

rile oceanului; ar fi în stare să ție cu el diguri de granit. Fondul acestei rezistențe nu e primirea răului, fanatismul trist de celalalt mal al Dunărei, ci un principiu viu, iubirea trecutului, legătura dragăstoasă de patria nenorocită pe care o iubeste cu atât mai mult, cu cât e mai nenorocită. Românul nu pleacă din țeara lui fără să aibă gând să se întoarcă înapoi. El păstrează neschimbat tot ce a apucat dela părinți: vestimentul, obiceiurile, limba și mai cu seamă numele lui cel mare: *Român!*

Nobleță bine dovedită. Limba lor e cu totul latină. Geniul străgitor al legiunilor răbdătoare care au umplut lumea cu lucrările lor, trăiește în această mare colonie a imperiului. Colonul italian a luat de nevastă pe fata sa și sora Dunărei, dar în această amestecătură elementul italian e mult mai puternic. Românul n'are poate pornirea, furia Ungurilor, dar are stabilitatea, statornicia legiunilor antice. Ei au un proverb (vrednic de Rome): „Dați până la moarte”.

Suferințele ne mai auzite ale acestui popor și mai cu seama schimbările grele și repezi care i-au turburat șombară, nu le-au îngăduit poezia să-și iee zborul. El în loc de artă a avut numai oftaturi, melodii mișcătoare și pline de un farmec melancolic. Ca ori-ce popor de origine italiană îi plac corurile vii. Bisericele, mai cu seamă la Români din Transilvania, sunt toate zugrăvite de mâna pictorilor țerani; tot așa le sunt și

„Astra” în Bănat.

În sfârșit aflăm, cu deosebită bucurie, că primul despărțământ bănățean al „Asociațiunii” s'a constituit în Lugoj, la 11 Iulie n. Înăurirea acesteia faptică a „Astrei” pe pământul Bănatului, deși cam târziu, s'a făcut în mod demn și între fericite augurii, promițătoare pentru viitorul „Asociațiunii”.

Delegatul „Astrei” și membru al comitetului ei central, dl C. Brediceanu, a reușit să concentreze în jurul său, sub steagul frumos al cultivei naționale, tot ce Lugojul, acest mândru centru, are mai ales și mai hotărât.

Printr'un cuvânt calm și vrednic, delegatul „Astrei” a înăurit în mod potrivit primul despărțământ bănățean, și reamintind zilele de entuziasm general, în care „Astra” și-a făcut descălecare în mijlocul Bănatului, și-a descălecat frumos și finta la care trebuie să tindă.

S'a constatat de nou, că totuși „Asociațiunea” ne știe aduna pe toți sub același scut și ne știe întruni în lucrare spre același scop.

Ne bucurăm de acest frumos început și dorim izbândă deplină ideii, care s'a plantat între augurii așa de norocoase, în solul Bănatului mănos.

Fie, ca roadele ei să îndeplinească legitimele așteptări ale tuturor.

Constituirea primului despărțământ bănățean s'a făcut în prezența unui public, nu prea numeros, dar distinct.

Di Cor. Brediceanu a deschis ședința printr'un cuvânt potrivit, cu repriviri istorice asupra măreței adunări dela 1896 și asupra întreg treutului „Astrei”.

Feudalismul medieval — zicea vorbitorul — ne-a împedat în libera dezvoltare. Poporul român însă delatărând pedecile de tot soiul, a ținut strins și tare la devisa: „Eu vreau, eu trebuie să trăiesc!” Cultura se fie firul, literatură bătea, ear' din acestea libertatea haină de podoabă se făcă poporului român!

Și eu — zice vorbitorul — haină de podoabă vreau pentru scump poporul meu!

Despărțământul și-a ales cu aclamațiune următorul comitet:

Director al despărțământului: Coriolan Brediceanu.
Membri în comitet d-nii: Dr. George Popovici, protopresbiter gr.-or. în Lugoj, Sevastian Olariu, protopresbiter gr.-or. în Făget, Ioan Boros, canonic gr.-cat. și secretar episcopesc și Dr. Iacob Maior, medic în Lugoj.

A fost petrunzător momentul, când venerabilul bătrân, canonicul Ștefan Moldovan a luat cuvântul, ca să răspundă atențiunii delicate ce dl Brediceanu i'a făcut în discursul de deschidere, și să mulțumească lui Dumnezeu, că i'a

paturile, audele și jugarile bivoliilor. Lada pe care o țese femeia ca zestre, fotele pe care și-le brodează singură, seamănă uimitor de tare la podoabe cu vechile mosaicuri romane. Și danțurile le sânt romane și jocurile toate le sânt la fel cu cele din vechime.

Românul e un popor elegant, care vorbește cu ușurință și într'un chip minuat. Între țeran și omul cu știință de carte, nu e nici o deosebire la vorbă, tot ca și în Italia; la ei nu e popor, ori dacă vreați mai bine, și la țeară găsești elegantă și distincție.

Un prieten al meu, născut Francez, și Ungur cu inima, care prin urmare nu poate fi bănuț că ar părtini pe Români, găsește la ei ceva ca la țerani lui Virgiliu.

Moravurile le sânt ușoare, poate chiar prea ușoare, în orașe mai cu seamă, și îndeosebi în capitalele unde sânt amestecați cu străini corupți. Afară de aceasta însă nu e popor mai îndatorat, care să-ți mulțumească totdeauna pentru ori-ce i'ai face. Blandea, duioșia inimii românești, se vede și în limba lor plină de vorbe mângăioase, plină de grație. Ear' în actele și în vieța lor obiceiuită lucrul acesta e și mai vădit. În România se săvârșesc foarte puține crime, astfel încât pedeapsa cu moarte a putut fi de mult înlăturată, și cât a fost în ființă nu s'a putut găsi nici-odată gâde în popor, trebuia să aducă străini.

dat și lui să vadă acest act, lui, care a lucrat la întemeierea „Asociațiunii” și de 37 ani este membrul ei.

Cu lacrimi în ochi aminteste, când înainte de aceasta cu 37 ani spre amintul înfrârei și al împreună lucrări prelații bisericeilor „surori” române prin sărutare au sigilat actul întemeierii „Asociațiunii” pentru literatura și cultura poporului român.

La ședința de constituire a participat și episcopul Dr. D. Radu, cu o întreagă suită. Din departări au sosit câteva telegrame de felicitare, primite cu entuziasm. Între acestea telegrama Tribunei de următorul cuprins:

Salutăm cu entuziasm primul despărțământ bănățean. Lugojenii înainte! Vivant se-quentes!

TRIBUNA.

Defraudările.

— Voci din presa maghiară.

Presa maghiară se ocupă acum mult cu tema defraudările. Nu e fără interes o spicuire.

Alkotmány scrie:

„Preceptul al șeptelea — se nu furi, să referețe în Ungaria numai la punșă — nu și la domni defraudători. Până acum pe defraudători li poreciau hoși, concepțiunea domoală a liberalilor însă a aflat această numire de vătămă de onoare și a căutat alta, pentru aceia cari folosesc spre scopuri personale banii încredințați manipulației lor. Defraudările și înșelările, nici nu le urmărește din oficiu statul ungar. Tribunalul consideră lucrul acesta nepedepsibil, dacă păgubașul nu doarește pedepsirea culpabilului. Dacă Moise ar fi prevăzut-o aceasta, de sigur ar fi adaus la cele 10 porunci încă două: să nu înșeli, să nu defraudezi, și fiindcă în cele 10 porunci acestea nu se cuprind, unii se provoacă la cazul de precedent, când Jidovii au împrumutat dela egipteni vase de aur și argint, ducându-le cu sine peste Marea-Roșie.

De present Ungaria e Egiptul, ear' Oceanul-Atlantic e Marea-Roșie. În loc de aur și argint — își pachetează emigranții bancnote și hârtii de valoare și cu, sau fără pasaport, trec marea spre a-și căuta o patrie mai bună, dar' mai frumoasă nici acolo nu-și află.

După conjugarea liberală, forma presentă a verbalului defraudare e următoarea: Defraudezi, defraudează, ear' în plural: defraudați. De 25 de ani în forma perfectă: au defraudat; în futur: vor defrauda, ear' în imperativ: defraudați, — căci a voastră e țeara și puterea.

Vorbește apoi despre defraudările din Arad. Spune, că și la alte țări se mai întemplă defraudări — cari se descomp în două — defraudări sistematice însă, cari se se practiceze ani de zile, numai în Ungaria se pot întempla.

FORȚA „TRIBUNEI”.

ROMÂNII.

— Pagini uitate —

de

Jules Michelet.

În munții Carpați și în câmpiile mari ce se întind în partea despre mează-zi a acestor munți, și în partea despre mează-noapte a Dunărei, locnește un popor care nu seamănă de loc cu celelalte popoare vecine. E înconjurat de națiuni slave și cu toate acestea vorbește o limbă născută din latinește ca și limba franceză ori italiană; el însuși își zice *Român* și susține că se trage din coloniile stabilite în țeară pe vremea imperiului roman.

Popoare din apus, care de atâtea vreme, departe de barbarie, cultivați artele și pacea, păstrați pururea o amintire recunoscătoare națiunilor dela răsărit, care cu toate-că au fost apezate la marginile Europei, v-au puzit de poporul tătarec, de armele Turcilor și ale Rușilor: nu uitați cât sânteti datcri Ungariei, Poloniei și nenorocitei Romârii. Popoarele acestea au oprit adesea pe barbari și i-au obosit. Chiar când s'au întemplat de au fost învinse, tot v'au slujit, căci au străgănit și zăpăcit pe vrășmașii lui Dumnezeu.

Cum să te zic României? Națiunea jertfă. Cel puțin Ungaria și Polonia și-au avut gloria suferinței lor, numele lor a răsunat peste tot pământul. Popoarele dela Dunărea-de-jos optă au deșteptat puțin interesele Europei. Opt milioane de oameni, de oameni cari vorbiau aceeași limbă, de aceeași rasă, una din națiunile mari ale lumii, treceau nebăgați în seamă! De ce? Aceasta e nenorocirea lor; bătuți de mare furtunoasă, de o sută de popoare deosebite, schimbând mereu stăpânii, obosiau luarea aminte, turburau privirile cu mobilitatea lor aparentă. Din amesteala aceasta te uita la istoria lor ca și călătoru, care stând jos pe marginea Dunărei și uitându-se la mersul ei furtunos, ar vrea să-și aștească ochii, să prindă, să numere valul care se urcă mereu peste val; pe urmă, obosit, descurajat, și-ar întoarce ochii plângându-se de munca-i zădărnice.

Valul se schimbă necontenit, fundul nu se schimbă. România lui Traian a rămas până acum credincioasă sieși, neclintită în genul ei primitiv.

Poporul acesta, născut ca să sufere, a fost înzestrat de fire cu două lucruri care nu te lasă să pieri: *răbdarea și mlădioria* care te face să te ridici ori de câte-ori te în-doești. Nu-l puneți în cumpănă cu monumentele romane, cu căile venice care îi brădează pământul; mai bine s'ar potrive cu reșistența puternică și mlădioasă a digurilor olandez de care se isbesc și se sparg vala-

De altcun nu e mirare: corupția e fetal liberalismului și defraudările sunt numai un ram secundar al corupției.

Căci liberalismul trădește și domnește în stat, în societate; și-a supus și biserica și școala. Din școala aceasta fără Dumnezeu es cavalerii de industrie și toți aceia, cari au principiu, că dacă nu au bani se iee banii altuia, fiindcă toate bancotele sunt pe o formă, și bani doar' trebuie să aibă și ei.

Nu mai stricta în moravuri și morală în politică pot mântui poporul și statul de paguba și ruina, în care l-a împins domnia de 30 de ani a liberalismului. Numai prin căderea sistemului liberal, ne putem mântui de perire și rușine.

Magyarország arată că e falsă acusa, că administrația laxă în comitatul Aradului ar fi fost cauza defraudărilor, — cauza e sistemul actual politic. Liberalismul și guvernul are lipsa de corteși și corteșii cei mai buni sunt oficialii de stat. Guvernul, pentru că se nu-și peară corteșii închide ochii și nu le observă păcatele — defraudările.

„Defraudările constituie o verigă esențială în lanțul actualului sistem politic liberal. Am fi prea oportuniști în judecată, dacă am crede, că defraudările numai întregesc sistemul, ca gunoii economia casnică. Ori-cât de curată am ține casa, tot putem găsi încă gunoi. Gunoiul însă e datină a-l mătura din casă. Sistemul unguresc de corteșire ascunde gunoiul. Nu îl mătură, ca ocazionalmente să-l poată folosi.

Apără și ocrotește pe cei decăzuți, pentru că-l luptători bravi și nerușinați, în lupta contra drepturilor cetățenești.

Pesti Napló scrie, că în Ungaria nu s'ar săvârși mai multe defraudări ca în alte țări. În Belgia d. e. înainte cu câțiva ani s'au defraudat 30 milioane franci dela banca națională, sau ceea-ce e mai mângâietor, chiar și „în vecini“ încă fură oamenii: în Austria numai ieri-alaltăieri a fost jăfuită banca din Wehring.

După aceste generalizări a la „Solamen miseris“, întră în meritul cauzei, și făcând comparație între *Krivány* și colegul seu de principii *Bács* ajunge la fatala concluziune: „Vedeți dară, cei dela stat fură, cei dela comitat fură. Băcs dela stat este soțul și modelul lui *Krivány* dela comitat“.

Casul lui *Krivány* e ceva mai drăguț. Făptuitorul principal se ține de clasa mișeiilor sentimentali. Scrisoarea, ce a trimis o cumnatului-seu, e aproape fără păreche în cronica criminală. În întreaga scrisoarea nu e nici un cuvânt de părere de rău; asigură familia, că „și pe el îl doare“, dar' mai departe nu merge.

Responsabilitatea gravă a supraveghetorilor lui *Krivány* o sfidă întru câva ușurată prin relațiile sociale deosebite, ce domnesc în Ungaria între șefi și subordinați. *Leben und leben lassen* — e lozincă noastră. Gentilețea obicinuită la petreceri se infiltrează și în biroul oficios și aceasta își are urmările sale dezastruoase, dar' în multe privințe aplicabile.

La sfârșitul articolului face propunerea: „E datorința guvernului și cade în sfera lui de competență a sconta sistematic, serios și amănunțit toate caselle scaunului orfanal prin factori de stat pricepători“.

le ia stăpânul. Ce a câștigat țărănul? S'a făcut rînduială în administrație și fiscal ia și mai ușor ce are de luat.

Poporul acesta așa de crud tratat de oameni, și-a dat naturei inima. Pe ea o iubeste întreagă fără să alegă. Ii e scump și drag tot ce trăește în jurul seu, și nu numai rînduiala de sub coperiș, ori barza credincioasă, ci primește bine și pe șerpe, care se face oaspele casei, și căruia îi dă lapte de vacă împărțindu-l cu copiii. Dar' și pe oaspeți îi iubeste, îi măgulește, îi mulțumește cum poate.

Un prieten al meu trăseese în gazdă la o țărancă din Transilvania, pe care o găsi plângând. Ii murise un copil de trei ani.

„Băgasem noi de seamă, îi zise ea, că în toate zilele băiatul își lua pâinea dela masă și pe urmă lipsea câte un ciac. Intr'o zi m'am loat după el și l-am văzut într'un crâng alături de un șerpe, care îi lua de pe genunchi pâinea pe care o adusese. A doua zi am dus pe bărbatul meu să văd; el se spăria când vedea șerpele și îl omori cu barda. Copilul vine pe urmă, vede șerpele mort și se întoarce acasă desănădăduit plângând: „puir, pui, pui și ear' pui“. Și nimic nu-l putu mângăia. Plânse cinci zile într'una și apoi muri strigând: „puir!“

Simțibilitatea aceasta ușoară, întinsă asupra întregii firii, cu care se naște Românul, a dat limbei sale un farmec ca totul deosebit. Nu cred să aibă splendoarea și răsunetul limbii italiene; e soră cu ea, dar' o soră care se înduioșează când e față cu nenorocirea ori cu suferința. Are tot ca limba italiană — și poate chiar că are și mai multe decât ea — o mul-

Pester Lloyd, vecinic guvernamental, face și din această tristă afacere un argument guvernamental pentru introducerea administrației de stat. Ca-și-când n'ar exista prima defraudare din Arad, ai cărei eroi sînt de ai statului.

Hasdnk zice: „Catastrofa dela Arad nu e decât un ochi de lanț, ordine etică-filosofică a Ungariei, în care vor pieri toți aderenții liberalismului pestilentios. Că controla e slabă? Firește! Doar' fiecare funcționar e „corteș“ al guvernului, de unde se mai aibă timp a controla. Dar' e laxă și controla statului. Cel-ce arată *manco* în bilanț mai scapă; dar' cel-ce arată *manco* la alegeri, pierie fără milă“.

Colonisări în Ardeal.

„Bum! Bum! Bum!... trarara!“ — guvernul maghiar bate toba cea mare și strigă din toate puterile, ca să-și găsească pionierii de maghiarizare.

Înzădar! Toate încercările de maghiarizare ale puterii de stat se frâng ca de o stâncă de granit de tăria poporului românesc.

Sume enorme se aruncă spre acest păcătos scop, ca în vînt; violentări de un ne mai pomenit cinism și de o revoltătoare brutalitate se comit zilnic asupra nenorocitului nostru popor, și toate-și îndesă. Ii aruncă din slujbe, îi dă pericolului de a muri de foame și îi terorizează în toate modurile ce numai se pot închipui.

Românii nostri însă rabdă, scrișnesc din dinți, cel mult câte un pipet, ori câte un blăstăm scapă din gură, — dar' nu se dau odată cu capul.

Țărănul român e de admirat! Mai bine umblă flămînd, cersitor în drumuri, dar' Român, decât să se îmbuibă în bine pe prețul trădării neamului seu.

O stîlp vrednic al neamului! El e mai scump la vorbă de tirg și mai solid în caracterul seu național, decât „diplomații“ sei!

Guvernul — recunoscînd se vede inanitatea tuturor eforturilor sale — se gîndește la mijloace mai domoale. Crede, că prin colonisări de Maghiari printre Români nostri va pute mai cu succes maghiariza.

Scopul acesta îl urmăresc colonisările în Ardeal.

Ministrul de agricultură a înființat câteva pe câmpia Transilvaniei în Nimigea, Șermeș, și altele. Dar' a pătît o cu ele. Pustălăii și ciangăii aduși acolo, parte s'au cărat de bunăvoie, parte au fost dați afară, fiindcă nu și-au putut plăti cotisațiile de lipsă.

Acum aproape toate locurile, 150, sînt vacante și se escrie concurs pentru ocuparea lor. Ministerul a început să dea mai lesne aceste posturi de maghiarizare, numai să afle oameni.

Termenul de plătire a moșiilor l-a prelungit dela 30 la 50 ani; ear' camăta a redus-o dela 3 la 2%.

De coloni sînt primiți oameni harnici, de „putare neexcepțională“ (!), cari au avere de 1000 fl. Trebuie să fie însă de religieune romano-catolici ori ev. reformați.

time de vorbe de mîngăiere, pline de dragește, copilărești, dar' are și mai mult: are parcă o lacrimă care tremură în voce și cuvintele îi sînt oftături.

Floarei dragălașe căreia îi zicem noi în chip foarte proasic *muguet*, Românul îi zice *lăcrămioare*, nume care te mișcă.

1848.

Cronica anului.

Sibiu, 20 Iulie.

În ședința comunității orașenești s'a hotărît, ca preoțimea română din Sibiu să fie numai decât citată la magistrat și aspru îndrumată, ca să lămurească pe correligionarii sei în mod conștiențios în privința rescriptelor dela autorități. (Siebb. Bote, nr. 74.)

Iasi, 20 Iulie.

Faima sosirei Muscanilor în Moldova nu află crezîmîntă nicăiri, deși chiar consulul muscălesc, Kotzebue promise că peste puțin o să între oștirile rusești. — Tot așa nu se crede nici sosirea Turcilor la Galați. (Gaz. de Trans.)

Pesta, 20 Iulie.

Ministrul Bathányi prin un circular se plînge mult contra oficerilor gardei naționale, pentru că deși au fost denumiți cu septemăni mai înainte, încă nu-și ocupă locul (nu cetează!) — se întreabă „Gaz. de Trans.“

Dar' Jidani nu?

De altfel bine face ministrul. Trimite-ți numai în marea de Români! De maghiarizat nu știm cum vor maghiariza. Un lucru însă știm: se vor romaniza.

Constatări.

„Tribuna Poporului“ și „Kárpát-Egyesület“. — De constatat câteva lucruri, cunoscute de altfel, spre a înțelege ce înseamnă faptul, că *Tribuna Poporului* din Arad a tipărit pentru E. K. E. din Cluj o broșură românească, menită să facă reclamă bșilor ungurești.

E. K. E. este o societate de maghiarizare, ca și E. M. K. E. ca și toate Kulturregyleturile soviniiste.

Ba E. K. E. este o societate mai soviniistă decât toate ortacele sale, întru ale maghiarizării, pentru că ea maghiarizează până și dealurile, piscurile, văile, munții și câmpiile. Ea, a iscodit — se știe acum — nebuna idee, care s'a intrupat în legea despre maghiarizarea numelor topografice.

În fruntea societății E. K. E. au stat și stau cei mai turbați soviniști. Secretarul de mai nainte, Szádeczky Lajos, profesor de universitate în Cluj, e destul de cunoscut pentru soviniismul seu.

Cu prilejul procesului pentru *Memorand* acest Szádeczky constituise din tineri aderenți ai lui E. K. E. un comitet, ai cărui membri, sub pretext că susțin ordinea, erau pretutindenea după țărani români, îndemnându-i să meargă acasă și întrebându-i, ca niște spioni: cine le-a dat bani? cine le-a plătit drumul? cine i-a îndemnat să vină? — și altele.

Acum secretar e altul, dar' tot așa de soviniist.

Președintele societății este baronul *Feilitzsch Arthur*, despre care destul se spune, că e înrudit cu Bánffy, în toate privințele.

În sfârșit E. K. E. e — E. K. E.

Și „Tribuna Poporului“, care pretinde a se inspira din masesele largi ale poporului românesc, și se ține a fi exclusiv depositar al sentimentului obștesc al neamului, acest organ „național“ face tovarășie cu E. K. E. și îi dă mână de ajutor, ca se atragă în mrejiile sale publicul românesc!

Ce tovarășie rușinoasă!

Războiul ispano-american.

Continuarea războiului.

Spania n'a făcut până acum pași serioși pentru încheierea păcii și de aceea Americanii se pregătesc a continua războiul. Mai înainte vor ocupa Puerto-Rico, la începutul toamnei se vor îndrepta contra Havannei și vor trimite o mare expediție pentru ocuparea Filipinelor. Acesta e planul general, din care se vede, că războiul poate să țină încă timp îndelungat, dacă Spania nu se aplică pentru pace.

În Cuba.

Americanii au regulat administrația provinciei Sant-Jago de Cuba. Mac-Kinley a redactat o diplomă de stat, care se va publica în limba engleză și spaniolă și care dispune despre mersul administrației. Porturile ajunse în posesiune americană, s' deschid pentru negoțul universal neutral.

Din România, 20 Iulie.

Asupra României se apropie timp foarte greu. Între proprietari, cari nu voesc a ști despre răscumpărarea și despăgubirea moșiilor țărănești se arată niște semne de reacțiune înversunată. Se vorbește chiar despre capii contra revoluțiunii, cari se cugetă a chema în țeară ajutor străin; totodată se lățește și faima, că Sultanul n'a subscris constituțiunea în toate punctele ei. (Gaz. de Trans.)

Pesta, 20 Iulie.

Casa de jos acceptează (cu 233 voturi contra 86) darea ajutorului în contra Italianilor. (Org. Naț. nr. 12.)

Galați, 20 Iulie n.

Jurnalul „*Dundrea*“ scrie următoarele despre Turci: „Tabia turcească s'a mutat dela Țigluia în apropierea casarmelor, dar' tot afară de poliție. Soldații în toate zilele circulează ulițele, dar' mînturism, până acum n'au călcat bunăcuviința, ceea-ce dovedește disciplinași pacinica lor intenție“.

Turda, 20 Iulie.

Trei companii de grănițeri s'ecui numai cu mare greu au putut fi înduplecate a merge la Seghedin. Abia au pornit însă 80 de ficiori s'au și reîntors în „patria lor“, precum ziceau. Precum se aude ceiațăi soldați s'ecui ca condițiune la eșirea lor din Ardeal pun, ca să fie însoțiți pretutindenea de *nobilime* (!!). (Gaz. de Trans.)

Din Washington se anunță, că în cercurile guvernului există temerea, că se vor ivi disensiuni între Americani și insurgenți privitor la guvernarea provinciei Sant-Jago. De fapt, precum se anunță din Cuba, între cele două armate s'a rupt ori-ce legătură și disensiunile sînt tot mai mari. Generalul *Shafter* n'a lăsat să intre nici un insurgenț în oraș.

Pacea.

Se pare că cu toate desastrelor Spaniolilor, pacea nu se va pute faceia ușor. Pe când mai nainte se anunța din diferite părți, că se va face începutul tratărilor de pace, zierul *Imparcial* din Madrid aduce știrea, că mai mulți ministri au declarat, că cererea păcii ar însemna, că Spania se recunoaște pe sine de învinșă. De altă parte condițiile de pace ale Uniunii sînt așa de grele, încât se pare mai favorabilă continuarea războiului, decât împlinirea acelor.

AVIS.

Cu numărul de poimăne (23 Iulie) se va sista expediarea ziarului tuturor celor ce nu-și vor fi reînviat până atunci abonamentul, expirat deja la 1/13 Iulie.

Rugăm deci pe toți restanțierii, să caute a se achita, spre a-și cruța sieși inconvenientul de a se lipsi de foaie, ear' nouă o mulțime de lucru.

Administrația „Tribunei“.

Chestiuni școlare.

Din Ticvaniu-l-mare

Ni-se scrie: O adevărată surprindere ne-a causat succesul examenelor acestora, ți-nute Vineri, în 3 Iunie a. c.

La orele 8 dimineața toți școlarii claselor superioare erau adunați la școală, în vestmintele sîrbătorești, așteptînd cu nerăbdare începutul examenului. Nu peste mult sosi M. O. D. George Popovici, protopop, care intrînd în sala cea spațioasă a școlii, fu întâmpinat de către diligenții școlari prin o prea frumoasă cântare.

Primul obiect a fost religia, care a durat o oră, și din care școlarii au dat răspunsuri neașteptate. S'a continuat cu celelalte obiecte, din cari dl învățător *Iuliu Birou* a pus școlarii întrebări nu ușoare, la cari școlarii au dat răspunsuri foarte bune.

Buna pronunțare a cuvintelor, poziția atât de frumoasă și liniște ce domnia între școlari, sînt toate meritele învățătorului, care și-a dat silința ca și învățăcelii sei să-și însușească călățiile cele bune pe care dînsul le posedă.

Gratulații din toate părțile a primit acest vrednic învățător.

Dar' nu mai puțină laudă îi vom atribui celuialt învățător dela clasele în ferioare, dlui *George Caimanu*, a cărui examene au avut început la 2 ore p. m.

Miculi elevii au dat răspunsuri foarte sigure, purtarea le-a fost exemplară, și și-au câștigat o scrisoare frumoasă în decursul anului școlastic.

Rugăm pe domniile învățători a-și da silința, ca și în viitor să fim deplin mulțumiți cu succesul examenelor, cari și domniilor lor le servește spre multă laudă și onoare. E.

CRONICĂ

Sibiu, 21 Iulie n.

Convict în Năsăud. Afăm, că în Năsăud asemenea se proiectează înființarea unui convict pentru studenții, cari cercetează liceul de acolo.

În cele din urmă vom ave convicte în toate părțile.

Suita Regelui Carol la Petersburg. „Drapelul“ scrie: „Sîntem în pozițiune de a ști, că M. S. Regele va fi însoțit în călătoria Sa la Petersburg de următoarele persoane: dl Dim. Sturdza, dl Egeniu E. Stătescu, general Viădescu, adjutanți d-nii colonelii Manu, Georgescu, Demetrescu și major Gratzoschi și dl general Dr. Teodori.

Toate informațiunile privitoare la suita M. S. Regelii publicate în diferite ziare, sînt deci neîntemeiate.

M. S. Regele neputînd dormi bine noaptea în tren, s'au loat dispozițiune ca trenul regal care va porni la ora 9 seara din Sinaia să stea toată noaptea în Valea Călugărească.

Este definitiv hotărît, că Sveranul se va opri o zi la Varșovia.

Necrolog. *Alexandru Manu*, sublocotenent la reg. 23 de honvezi în Sibiu, a înecat din vîrstă Vineri, în 15 Iulie st. n., în etate de 36 ani, lovit de apoplexie. Cadavru neuitatului defunct s'a transportat Duminecă, în 17 Iulie st. n. la Murăș-Oșorhei, de unde s'a duspe Lunu, în 18 Iulie st. n. la vecinica odihnă. Fie-i țărlă ușoară și memoria binecuvîntată.

O dramă oribilă. Întîmplată aseară, a sguduit întreg Sibiuul și formează obiect de vorbă pretutindenea. E vorba că un oficer, căpitan, a omorît pe un locotenent pe care l-a găsit în flagrant dehonestându-i casa. Detailurile ce se spun sînt înfiorătoare. Locotenentul a fost străpuns de mai multe-ori și a murit la moment. Căpitanul s'a înștiințat singur la autorități și a intrat în arest.

La manevre. Azi-dimineață infanteria din Sibiu a plecat, spre a începe manevrele de vară. Va trece peste Seliște—Mercuria—Orăștie, și așa mai departe, până în Bănta la Buziaș, locul unde se vor ține manevrele în prezența Monarchului și a Principelui moștenitor.

Panama primă din Arad. Pertratarea finală în afacerea primei paname din Arad decurge de trei săptămăni. Sînt prospecte, ca în săptămăna viitoare să se încheie. Foile ungurești scriu, că aducerea sentenței se va amîna până la toamnă, fiindcă acusatul de căpetenie, Bács, va fi supus unei observațiuni medicale, dînd semne de alterație mentală. Se va aștepta deci părerea medicilor. Oare nu vor face cum au făcut cu faimosul Pulszky?

Cabinet noir — în Bosnia și Dalmația. Foile ungurești aduc știrea, că în Bosnia și Dalmația, Kállay ar fi înființat cabinetul noir, așa încât la postă se desfac toate epistolele suspecte, cari se trimit ori sosesc acolo. Foile ungurești sînt indignate pe Kállay, fac ca fariseii, vîd paiful în ochii altuia, și grînda în ochii lor nu o vîd. De sigur Kállay dela guvernul lui Bánffy, a împrumutat acest mod necinstit de spionaj, deci nu au de ce să se supere pe el.

Legea însoțirilor. Noua lege despre centralizarea însoțirilor de credit și înființarea unei bănci generale a statului, va intra în vigoare în curînd. Cu conducerea anchetei pentru înființarea băncii va fi încredințat Vörös, demisionatul secretar de stat.

Afacerea Eszterházy. Cercetările în contra lui Walsin Eszterházy decurg. Între ministrul de justiție Sarrien și între ministrul de război Cavaignac s'au ivit divergențe, din cauza că Sarrien a dispus arestarea majorului Eszterházy, fără de a confera cu Cavaignac. Divergențele acestea probabil vor aduce schimbare în cabinet.

Sporirea armatei germane. După noile reforme militare, armata germană consideră sporirea populațiunii, va fi sporită și ea. Cu deosebire artileria și cavaleria va fi mărită cu câteva corpuri nouă de armată.

Statificarea administrațiunei comitatense. Din incidentul defraudărilor dela Arad, foile guvernamentale pledează pentru statificarea administrațiunei comitatense. Motivul e, că chiar și la cazul când s'ar întempla defraudări, când ar fi statificată administrațiunea, statul ar trebui să rebonească defraudarea și statul o poate face aceasta mai cu ușor, ca un comitat. Ca-și-când lucrul acesta nu s'ar fi tot una, căci doar' tot de pe spatele bietului popor se scot banii în amîndouă cazurile.

Zola a fugit. După legile franceze, o sentență adusă în contumăciam, numai atunci are valoare, când i-se înmanuează în persoană condamnăutul. Zola, pentru a nu i-se pute înmanua sentența, a fugit probabil în Norvegia. Scopul lui e, ca să împiedece cât numai se va pute ridicarea sentenței la valoarea de drept. Până i-se va înmanua sentența pe cale diplomatică trece timp, după aceea va re-cura în contra sentenței — așa încât se crede, că afacerea earăși se va trăgăna până în luna lui Octomvrie.

Inscripțiuni ungurești pe vagoane austriace. În ședința reprezentățiunei orașenești din Viena, un membru a interpelat pe Lueger, cum de suferă pe vagoane austriace și inscripțiuni ungurești pe lângă cele germane. Lueger a răspuns, că aceasta are a se atribui *grandomaniei ungurești*; îi pare foarte rău, că lucrul nu atrînă dela el, dar' promite că va întreprinde pașii necesari, pentru ștergerea acestui abuz.

Muncitorii și sufrajiul universal. În Cinci-biserici s'a ținut o mare adunare de muncitori. La adunare au luat parte vre-o 2000. S'a decis ca să se facă o reprezentațiune la dietă, prin care să se facă atent guvernul, ca să introducă sufrajiul universal, căci la cas contrar muncitorii nu se vor înspăimînta de a folosi cele mai drastice mijloace, spre a-și elupta acest drept.

Muntelegru și Bosnia. Mai mulți bosniaci dintre cei mai distinși, au făcut o excursiune în Muntelegru. Aici au fost primiți foarte bine, s'au dat banchete în onoare lor la cari a asistat și principele, și s'au făcut manifestațiuni de frățietate. Călătoria bosniacilor a fost făcută pe speșele guvernului din Muntelegru. Unele fci atribuie lucrului importantă politică.

Șvabii din Bănat. Șvabii din Bănat, cari până acum se păreau adormiți în cele naționale, se deșteaptă și ei. Foile lor scriu articole vehemente în contra maghiarizării, și vestejesc politica de asuprire a Ungurilor. Salutăm cu bucurie aceste semne a redeșteptării lor naționale.

Școală de stat în Sighișoara. Guvernul unguresc a dispus înființarea unei școli civice de stat pentru fete în Sighișoara. Sântem siguri, că Românii și Sașii din Sighișoara, nu-și vor trimite fetele în această fabrică de maghiarizare.

Memoria lui Honterus. Sașii se pregătesc pentru a sărbători cu mare pompă memoria lui Honterus. Între Unguri a intrat groază, că cu această ocaziune se vor face de către Sași manifestațiuni pangermane, și se pregătesc să paralizeze aceste manifestațiuni. Secuii reformați din Treiscaune s'au înțeles, ca la sărbători să participe și ei în număr de câteva sute, ca astfel se poată „paraliza” ori-ce fel de manifestațiune „pangermană”.

Vaporul lui Napoleon. Aproape de portul Trieste, de mai multe zile se lucră pentru a scoate din mare vaporul Danaet, naufragiat, încă pe timpul lui Napoleon I. Se zice, că pe acest vapor s'a aflat și casa, din care Napoleon plătea solda ostașilor.

Marele Miloș. Scupștina, în ședința sa mai din urmă a decisi, ca lui Miloș, întemeietorul dinastiei Obrenovici, pe viitor să-i dea epitetul de „mare”.

Cavalierism spaniol. Senor Don Fernando Ramon Diego Alfonso Carjaval Hurtado y Mendoz, principele de Frias a dispărut din Viena, lăsând în mare perplexitate pe iubii și creditori. Până la o eventuală răfuială, acești pot să-și împărțască între sine numele ditorului, căci e destul de lung.

Gluma lui defraudant. Din Fiume vine un glumător caracteristic, ce și-a permis o altă eroa patriot defraudant față de firma îngleză. Defraudantul e un anumit Bator Géza, care a fost angajat la una din primele firme de expedițiune Scheuer et Comp. Patriotul a pândit momentul binevenit, a sters 20.000 fl. și apoi a dispărut. Firma îngleză, ca să înlesnească urmărirea defraudantului, a pus un premiu de 100 fl. pentru cel care va procura fotografia lui Bauer Géza. Și ce să vezi? Acum câteva zile se pomenește firma din chestiune cu o corespondență din Corfu, în care defraudantul se oferă să trimită fotografia căutată sub condițiune, că se lăsa să trimită totuși suta comisiei. Se știe, că Grecia n'are nici o convențiune cu Austro-Ungaria, în așa defraudant nu poate fi deținut de către autoritățile grecești, și așa și-a putut permite această glumă.

Defraudanți în Belgrad. Ar trebui să introducem o ribrică stabilă pentru defraudări, cari au devenit atât de moderne în timpul din urmă. În oficiul de salinare din Belgrad s'a dat de una unor mari defraudări. Guvernul a început cercetarea cu energie. S'a constatat până acum, că prim-casierul oficial nu a introdus la percepțiuni vre-o opt milioane.

Jidanii în Franția. Cu toată mișcarea antisemită din Franția, Jidanii tot duc rol însemnat. De curând la ministerul de interne și în cel de externe au fost aleși doi Jidani. Foile antisemite scriu articole vehemente din cauza acestora. — Se vede, că și în Franția banii Jidanilor s'au datători de ton.

Unde se măță toate fetele? În Siam se întindem lura acestă, sub domnia lui Chulalongkorn. Aici, dacă fata ajunge o etate anumită și nu s'ă măritat încă, se primește între „fetele statului”, care atâta înseamnă, că statul are să se îngrijească de măritarea lor. Dacă acest vreu-nu bărbat comite vre-o greșală mai mică și e încă nefințat, în loc să-l pedepsească, s'ilese să se însușoare, dându-i de nevastă un din fetele primite sub ocrotirea statului. De vina e mai mică, atunci ti permit ca el și să aleagă soția, ear' dacă greșala lui e mare, trebuie să lea pe aceea care l'o dau. Împaiul acestă în Siam nu rămâne nici o fată răuă.

Ambasador turesc în Vatican. Turcia se ocupa cu ideea de înființare în Vatican un post de ambasador. Vaticanul însă nu voește să intre în tractări cu Turcia, din cauza că înființarea ui post de ambasador turcesc la Vatican, aduce cu sine denumirea unui nunțiu p la Constantinopol. Franța este protectora politicilor din Turcia, Prin denumirea unui n. papal la Constantinopol Franța și-ar periclitarea ce o are, și Vaticanul voește să e eventualele conflicte ce ar proveni de a

Cele mai frecventate băi. Listele călătorilor dela diferitele stațiuni balneare străine arată cea mai mare cifră pentru Karlsbad: 21.698 vizitatori. Baden, Marienbad, Reichenbad, Ischl au între 3 și 9 mii.

Știri mărunte. Principesa Stefania, văduva moștenitorului de tron Rudolf, de present petrece în Londra.

— În Budapesta un zidar și-a omorât nevasta și i-a aruncat trupul sub podele. Poliția i-a dat de arest.

— În lacul Balaton, de un timp încoace pescarii au observat împușcarea peștilor.

— În comuna Tégas, comitatul Hajdu-Dorog a ars o moară cu vapor. Paguba e de 20.000.

— În Bologna, un bancher cu numele Forli în un acces de nebunie s'a sinucis.

— Advocatul Koós István din Kichinda-mare a fost judecat la 9 luni temniță ordinară pentru defraudare.

— În Budapesta a fost deținut individul Toth Odón, pentru-că urma praxa de medic fără a avea diplomă. Pentru aceasta Toth a mai fost pedepsit în diferite rânduri.

— În Genf a izbucnit o grevă mare între zidari. Toți muncitorii au abstat dela lucru.

— Dl Anghel Saligni, directorul general al căilor ferate române, de present petrece în Budapesta.

— De pe muntele Tatra, mai mulți turiști au căzut în o prăpastie, și au murit.

VIEȚA SOCIALĂ.

Din Acăș.

Tinerimea română din Sălagiu și Sătmăr Invită la „Petrecerea din dans”, ce se va aranja la 1 August n. c. în Acăș, sub scut sigur, în folosul bisericii române gr-cat. din Acăș. Prețul de intrare: o persoană 1 fl. Începutul la 7 ore seara. Suprasolvi se primesc cu mulțumiri și se vor cuita pe cale ziaristică. Spre știință: Trenul de cătră Carei sosește la gara din Acăș dimineața la 8 ore, după amezai la 6¹/₂; cel de cătră Zălau și Șimleu dimineața la 7, după amezai la 5¹/₂. La gară vor sta la dispoziție trăsuri gratuite. De cunartire gratuite va fi îngrijit. De-ale mâncării se vor îngrijii onorații oaspeți. Beuturi se vor da pentru prețuri moderate. (Invitarea e tipărită în tipografie ungurescă, de aceea e și plină de erori. Oare de ce n'au fost tipărită în tipografie românească? Red. „Tribunei”).

Posta Redacțiunei.

Dlul Dr. G. M. în B. Ve vom procura portretele cele mai bune.

Tribuna Literară.

JULES MICHELET.

La 14 Iulie s'au făcut în Franția, mai ales în Paris mari sărbări naționale. Este ziua aniversară a marelui revoluționar dela 1789 pe care Franția o aniversază de mult. Se vede însă, că a devenit cam banală sărbeara revoluției, pentru-că s'a cerut, și în estan s'a și pus, un element nou în sărbeara zilei. În estan s'a împreunat cu sărbeara lui 14 Iulie și celebrarea aniversarului centenar dela nașterea lui Michelet, mare bărbat și scriitor al Franției.

Sărbeara a avut momente înălțătoare. La Panteon s'au rostit discursuri, s'a cântat și declarat în fața unui public distins, în fruntea căruia era președintele Republicei, miniștrii și soția lui Michelet, care a fost norocoasă să vadă cu ochii apotheoză bărbatului seu, și omagiile ce patria recunoștoare a făcut memoriei unui brav fiu al seu.

Michelet a fost un bărbat foarte distins, care și în Pantheonul Franției celei bogate în genii mari ocupă un loc de frunte. El a scris mult, și tot ce a scris e frumos, adevăr și patriotizm. În ziua aniversară — 14 Iulie — a apărut ultimul volum al operelor sale complete, al 40-lea! Și între aceste 40 volume cea mai importantă parte o face istoria Franției, istoria marelui revoluționar.

Suflet ales, generos, pătuns de sentimente înalte și mai ales de o iubire ardentă, Michelet a îmbrățoșat cu multă simpatie și cauză neamului românesc. El a scris câteva pagini despre noi și pentru noi. Pagini strălucite și cu atât mai prețioase, că ele grăiau lunei despre noi pe atunci când eram puțin cunoscuți, pe atunci când gloriile secerate la Plevna și Grivița încă nu lăminau — înainte de 1874!

Reproducem la „foiță” unele din aceste pagini, ca un omagiu memoriei lui. Dimpună cu alte schițe mai mărute acest articol a apărut în „Bibl. p. toți” nr. 8. Tot de acolo reproducem și câteva notițe biografice despre marele scriitor.

Jules Michelet s'a născut la Paris la 21 August 1798, din părinți sărmani, cari însă făcără tot ce le stătura prin puțință, pentru-ca fiul lor să învețe și să-și desăvârșască studiile. După-ce le sfârși, Michelet fa numit profesor de filosofie și de istorie la colegiul Sainte-Barbe, după care ajunsese profesor la școala normală și apoi la Collège de France. Lucrările de căpetenie ale lui Michelet sânt: Istoria Romanilor, Istoria Franției în 16 volume, Istoria revoluției în 7 vol., Pasărea, Insecta, Musca, Muntele, Iubirea, Femeia, Poporul. Roma, etc.

Unul din biografiile sei, dl F. Correrard, zice, după marele scriitor:

„Istoric și pictor al naturii, Michelet ne-a înfățoșat într'un grad aproape unic urirea spiritului științific și închiștarea poetică. El a evocat, reînscușit, înviat în ochii nostri pe bătrânii Romani și șirul cel lung al strămoșilor nostri, ai căror urmași și moștenitori sântem azi.

„După sufletul omului, el a ghicit sufletul animalelor, al păsărilor și al insectelor, și sufletul și mai întunecos al lucrurilor nefușificate din ocean, din munți, și sufletele copacilor mari. Inima sa a fost izvorul genului. El a înțeles tot, pentru-că a simțit și a iubit. Răul, nedreptatea, violența au strunit în el indignări generoase, mări sfinte, dar nu i-au atins întru nimic bunătaea. Toate sforările nemăsuratei sale activități au tins să micșoreze răul, să stabilească dreptatea, unirea și frăția între oameni.

„Inima sa cea mare, puternica sa închipuire, au făcut din el un artist minunat”.

Michelet a murit la Hyères, la 9 Februarie 1874, de unde corpul i-s'a transportat la Paris.

Informațiuni.

„Jurnalul societății centrale agricole din România”. Apare în București la 1, 10 și 20 ale fiecărei luni. Abonamentul costă 10 lei pe an. Anul VIII., nr. 19 are următorul cuprins: Asociațiunile de credit și de economii, de Christ D. Stăncovici. — Cătră domniile agricultori. — Stupul P. Ștefănescu, de P. Ștefănescu, învățător. — Sindicatele agricole în Rusia, de S. — Gunoil, de Ioan C. Marinescu. — Reguli de urmat pentru a preveni albinelor. — Cutia cu scrisori. — Informațiuni. — Diverse. — Buletin agricol. — Buletin climatologic. — Anunțuri.

Invitare de abonament

„TRIBUNA”.

Cu 1 Iulie 1898 v. încep nouă abonamente lunare, oar-tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sânt rugați a grăbi ori reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, oare încoape ou prima și se termină ou ultima luni, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dior abonenți, oa adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil.

Domnii abonenți vechi sânt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în oare li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea.

Bibliografie.

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Adevărul”.

Și cu atât mai de actualitate este această traducere, cu cât azi trecem prin o stare de crisă morală în care această „luptă pentru drept” este neglijată. Pentru popoarele asuprite, cartea Dr-ului Ihering este o mângâiere și o întemeiere mai mult în aventurile spre libertate.

Manual complet de agricultură națională

de

Dr. George Mator,

profesor de agricultură la școala centrală de agricultură dela Ferăstru și la seminarul Nifon metropolitan, pentru usul școalelor speciale secundare și superioare de agricultură, seminarii, școale normale, studii particulare și de consultat pentru agricultorii practici.

Acesta e titlul prețioasei cărți, ce a apărut, și care merită atențiunea tuturor Românilor, cari au interes de economie.

Cartea a fost aprobată de ministerul agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor din România și subvenționată de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” din Sibiu, de Reuniunea agrico-lă a comitatului Făgăraș și numeroase alte societăți științifice și economice.

Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. Agrologia sau agricultura generală — 33 coale de tipar având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. Fitotehnia sau cultura specială a plantelor, dimpreună cu fenețele și pășunile — 38 coale de tipar cu 202 figuri în text, costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea III. Zootehnia sau cultura vitelor, dimpreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptărilor și cunoașterea lănei, peste 30 coale de tipar, cu vre-o 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice copiate după natură. (Se adă sub tipar și va apăre până la finele anului costând 10 lei sau 8 coroane).

Partea IV. Economia rurală (va apăre mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând înse un singur tom și cuprinzând tot ceea-ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific cât și practic, este scrisă într'un limbaj ușor, popular, cu termeni culeși din însuși graiul poporului agricultor. Ea se deosebește în mod esențial de produsele literare similare, apărute până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul, ei, căci este cea dintâi carte de specialitate care ia concurență cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din bibliotecile școlare și ale reuniunilor culturale și economice. Prețul față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

„Orașul București”, articol retipărit din „Enciclopedia Română”, publicată sub auspiciile „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român” de Dr. C. Diaconovici. Cu 2 planuri și 15 ilustrațiuni. (Edit. W. Krafft în Sibiu. Prețul 1 leu).

Sab acest titlu a apărut în zilele din urmă o nteresantă broșură, care cuprinde o amănunțită descriere a capitalei române. Anume ne dă un material vast despre situația geografică, suprafața, populațiunea, aspectul, fortificațiunile, grădinile publice, monumentele, zidurile, casele, administrația finanțelor orașului, despre autoritățile ce își au sediul în capitală, apoi despre instrucțiua, așezămintele culturale, presa, industria, comerțul, comunicațiunea, băncile, locurile de petrecere și istoria Bucureștilor. Dintre toate scrierile monografice despre acest oraș, broșura de față este fără îndoială cea mai sistematică și luându-și datele numai din publicațiuni oficiale și dela locuri competente, da cetitorilor — nucleu — o iconă cât se poate de fidelă a stărilor din capitala României. Ea este înzestrată cu un frumos plan al orașului la care este alăturat un registru al străzilor și zidurilor mai însemnate cu indicările necesare pentru a le găsi la moment în plan, apoi cuprinde un plan al grădinei botanice dela Cotroceni și un număr mare de ilustrațiuni de o frumusețe deosebită, anume: 3 aspecte din Calea Victoriei, Boulevardul cu băile Eforiei, Bis. Antim, Balaza, Stavropoleos, Catedrala catolică, Ateneul, Universitatea, 2 tablouri ale institutului botanic, Banca Națională, Teatrul Național și Așezămintele Brancovenesti. Broșura se poate procura la toate librăriile.

Sosiți în Sibiu.

În 21 Iulie n. 1898.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Palkovics, loc. mașral campestru, Csanád, din Cluj; Szathmáry, consilier de compt. din Budapesta; Hellech, locotenent din Brașov; Retezar, Rom-sauer, Gürtler, Gans, Felber, Rehnitzner, din Viena; Löwinger din Vaș, Moskovits din Cluj, Roekenstein, Goldstein, Abeles, Fuchs, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Paulian din Rîmnic, Wartoc cu familia din România, privatieri; Varga, oficial din Petroșeni; Weissbach, volajor din Cernăuți; Benisch, student din Seghedin.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Iulie n. 1898

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățeneș vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	11.6	11.70	11.85
Grâu dela Pesta	75	11.55	11.65	11.75
Grâu de Alba-Reg.	75	11.6	12.75	11.85
„Bacica	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Săminte vechi ori noue				
Secară	prima de nutreț	70—72	7.65	7.70
Orz	de vînă	60—62	5.30	5.75
„	de here	62—64	—	—
Ovăș	—	39—41	8.50	8.90
Cucuruz (porumb)	bănăț.	—	5.25	5.80
„	de alt soi	—	5.20	5.25
Meiu	—	—	11.75	12.25
Hrișcă	—	—	—	—
Grân	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	8.88	8.40	—
Cucuruz	Main.-Iun. Iulie-Aug.	4.22	4.24	—
Ovăș	Mart.-Apr. Oct.	5.14	5.17	—
„	„	5.55	5.57	—
Produse diverse				
Sēm. de trif.	Lucernă ungurescă	—	—	—
„	roșie	—	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	62.50	63.5	—
„	dela țeară	—	—	—
Slănină	sventată	—	—	—
„	afumată	64	65	—
Sēm	—	—	—	—
Prune	—	—	—	—
Licitar	slavon, nou	—	—	—
„	bănățeneș	—	—	—
Miere	brută	—	—	—
„	galbină străcurată	—	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—	—

Cursul pietii din Sibiu.

Din 21 Iulie n. 1898.

Hărție-monetă română	Cump.	9.47	vënd.	9.51
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R ^o aur)	—	18.90	—	19
Ruble rusești 100 R ^o	—	128	—	127
Galbeni	—	5.58	—	5.63
Napoleon-d'ori	—	9.48	—	9.58
100 Marce germane	—	58.50	—	58.80
Livre sterling	—	11.90	—	12

Bursa de Budapesta.

Din 19 Iulie n. 1898.

Renta de aur ung. 6 ¹ / ₂ %	—	—	—
„ ung. val. cor. 4 ¹ / ₂ %	—	—	—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	100.25	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	—	121.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	122.50	—
Bonuri rurale ung.	—	102	—
„ croate-slavone	—	98	—
Obligațiunile desp. regalilor	—	99	—
Imprumut cu premiu ung.	—	101.50	—
„	—	156	—
Lezuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140	—
Renta de hărție austriacă	—	102.50	—
„ de argint austriacă	—	102.25	—
„ de aur austriacă	—	128.50	—
Lezuri austriace din 1880	—	160.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955	—
„ de credit ung.	—	—	—
„ de credit austr.	—	—	—
Scrieri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	102	—
Argintul	—	5.66	—
Galbeni împărătești	—	5.63	—
Napoleon-d'ori	—	9.52	—
Mărci 100 imp. germane	—	58.85	—
London 10 Livre sterlingi	—	120	—

Bursa de Viena.

Din 19 Iulie n. 1898.

Renta de aur 6 ¹ / ₂ %	—	—	—
„ „ 4 ¹ / ₂ %	—	—	122.20
Renta ung. „ 4 ¹ / ₂ %	—	—	100
Imprumutul căilor ferate ung.	—	—	122
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	—	—	101.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	—	121.00
Bonuri rurale ung.	—	—	98
„ „ croate-slavone	—	—	199
Imprumut cu premiu ung.	—	—	156
„ „	—	—	150
Lezuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	—	102.45
Renta de hârtie austriacă	—	—	101.80
„ „ argint austriacă	—	—	128.30
„ „ aur austriacă	—	—	160.25
Lezuri austriace din 1880	—	—	955
Acțiunile băncii austro-ungare	—	—	—
„ „ de credit ung.	—	—	—
„ „ de credit austr.	—	—	—
Argintul	—	—	5.65
Galbeni împărătești	—	—	5.62
Napoleon-d'ori	—	—	9.52
Mărci 100 imp. germane	—	—	58.90
London 10 Livres sterlingi	—	—	119.90

Mătăsa damast 75 cr.

(SEIDEN-DAMAST)

pană la 14 fl. 65 cr. metru și mătăsa brocată — din fabricile mele proprii —

CIRCUL HENRY

Piața Hermann.

Astăzi, Vineri, în 22 Iulie 1898:

Seara High-life.

Rendez-vous al lumii fine a la ciroul Francoini în Paris.

Costume de gală.

Uniforme de gală.

Program extraordinar.

Școala de salt cu 3 cai călăriți de directorul Henry.

Trio Palo, producțiuni senzaționale la aparatul aerian.

Nonius, armăsar, balan, călărit după școala înaltă de directoara Henry.

Elefantul miraculos Blondin

cel mai bine dressat patruped al pământului.

Pășirea întregului personal artistic.

Măne, Sâmbătă, reprezentațiune.

Duminecă, două reprezentațiuni, la 4 ore d. a. și 8 ore seara.

Deschiderea cassei dela 11 până 1 și dela 5 ore. — Începutul la 8 ore seara.

Cu stimă

HENRY, director și proprietar.

Publicațiune.

Comuna Gurariului comitatul Sibiu, vinde pe calea licitațiunei publice împreună cu oferte închise cantitatea de lemne din pădurea numită „Valea Cărbunilor” după planul de exploatare clasa B), tăieturile de pe 15 ani în extensiune de 235.5 jugere catastrale, pădure de fag, care pe baza prețurii are 48.000 m.³ blane.

Această tăietură e a se exploata în înțelesul concesiunei Nr. 15816 delat Inaltul minister reg. ung. de agricultură în decurs de 5 ani.

Licitațiunea se va ține în 7 August a. c., la 10 ore a. m., în cancelaria comunei Gurariului.

Prețul de strigare e 70 cr. de metru cubic.

Licitațiunea se va efectua pentru întreg materialul ce se află în pădure și dacă aceasta nu va avea rezultatul dorit, atunci se va licita prețul ce va fi de plătit pentru un metru cubic de lemne exploatare; de aceea în ofertele închise e a se descrie precis modul de licitare la care reflectează oferentul și ofertul poate cuprinde numai unul sau amândouă modurile de licitare.

Condițiunile de licitare se pot vedea în timpul orelor oficioase ori-când în cancelaria comunei Gurariului.

Licitanții au de a depune înainte de începerea licitațiunei ca vadiu 3000 fl. în bani sau în hârtii de valoare computeate în valoarea nominală, sau de a aceluia această sumă în ofertul închis și a declara că cunosc condițiunile de licitare și se supune aceluia.

Gurariului, în 8 Iulie 1898.

[1450] 3-8

Primăria comunală.

Un învățăcel de prăvălie.

În prăvălia de manufactură și bumbăcărie a subscrisului se primește numai decât un învățăcel, care se cunoaște limbile străine. Vor fi preferiți cei-ce vor avea cel puțin două sau trei clase gimnasiale.

Ioan Lazaroiu,
comerciant în Orăștie.

[1815] 13-

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC ÎN ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andreiu bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sânt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

precum și mătăsa Henneberg neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vârgată, carré, mustată etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite colori și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[235] 27-50

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătăsa ale lui G. Henneberg în Zürich,
(liferant de curte c. și r.)

„DETUNATA”,

institut de credit și de economii, societate pe acțiuni
în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 6% interese când termenul de abdicere este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abdicere mai scurt de 6 luni solveste 5 1/2% interese după depuneri.

[965] 15-

Direcțiunea institutului.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipirus Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărășniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legenda populară din giurul Năseșului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărșuș cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Balada de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Mollière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusea-Împărat. Poveste în popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peană aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de d. călul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécurearul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. T. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de E. H. Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria” noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen”, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute”, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care să interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen”, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., 4 cu ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen”, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca”, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport”, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport”, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport”, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbăților de specialitate. Toate sânt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1896 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 uri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții”, ediția III. (1895). fl. 1.75
- „Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele

„În viltoare”, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsa Iosif Marschall.